

Verskil tussen Antiochië en Alexandrië

In de nieuwe 'bijbel'vertalingen worden vele woorden, delen van zinnen, hele zinnen of zelfs meerdere zinnen achter elkaar, weggelaten. De oorzaak, dat dit gebeurt, ligt bij de oorsprong van de vertalingen.

De **bron van de Heilige Schrift** ligt in: *Antiochië* (zie Handelingen 11 en 13). Het gaat tot aan de einden der aarde, door de Waldenzen, de Albigenzen, en de Bogomielen (Latijn), de Paulinisten (Grieks), en de Hussieten, de Broeders, de Moravische Broeders, de Mennonieten, en de Piëtisten (Duits), en de Baptisten, de Separatisten, de Puriteinen, de Dispensationalisten, de Fundamentalisten en de Methodisten (Engels). De Heilige Schrift werd lang voor 1890 vertaald in het Indisch en in de Chinese dialecten, en elke hoofdtal in de wereld had voor 1901 toegang tot het geïnspireerde Woord van God, in haar eigen taal (o.a. de Engelse King James 1611, de Statenvertaling). Alle opwekkingen, reformatie, het winnen van zielen en interesse in Bijbelstudie vloeit voort uit deze tekst. Het is de tekst die door de Heilige Geest bewaard is, ondanks conservatieve en liberale wetenschapsbeoefening.

De Alexandrijnse tekstsoort, die gebruikt is voor de ASV, RV, New ASV en de New RSV (Engelse vertalingen), de NBG-'51 en latere Nederlandse nieuwe vertalingen, is in *Egypte* ontstaan. Het was het werk van wetenschappers aan een instelling in *Alexandrië*. Deze instelling was gesticht door *heidense filosofen*; twee van hen heten Pantaenus en Clement. *Origenes* (184 – 254 n. Chr.) werd het hoofd van deze universiteit. en zijn invloed wordt dan ook gevonden in de 'bijbels' die Constantijn bestelde bij Eusebius (de bisschop van Ceasarea). Deze tekst werd door Jerome gebruikt om de zo genoemde 'Vulgata'-vertaling te maken, waarvan het gebruik in Europa gedurende de Middeleeuwen overheerste door de Rooms-katholieke Kerk. Een kleine minderheid in de Middeleeuwen volgde de Oude Latijnse Bijbel van de Waldenzen, Vaudois, en Albigenzen, die een tekstvorm gebruikten, welke gelijk was aan de tekst, die gebruikt is voor de Engelse King James Bible en de Nederlandse Statenvertaling. Zij werden dan ook vervolgd door de Rooms-katholieke Kerk^{1[1]}. De *Reformatie* rekende af met de Rooms-katholieke Kerk en haar 'bijbel'. De Alexandrijnse tekst werd echter opnieuw gebruikt door wetenschappers van de 19^e eeuw: Westcott en Hort, in 1881 – 1884. Zij gebruikten deze, door mensen gemaakte tekst, voor de nieuwe vertalingen in plaats van de Byzantijnse manuscripten. Het geïnspireerde Woord van God van de Reformatie moest in 1880 na Chr. plaats maken voor vertalingen met een Grieks-filosofische inslag uit Egypte! Deze Alexandrijnse tekst is gebruikt door de Jezuïeten Priesters van 1582 (Rooms-katholiek) en de Raad van Kerken.

De geschiedenis van de vertalingen is met een [figuur](#) weer te geven. Toelichting bij deze figuur volgt hieronder:

Het open rondje bovenaan het figuur stelt de originele handschriften voor. Dat zijn dus de teksten toen ze de eerste keer door de profeten en de apostelen werden geschreven. De blokjes daaronder geven alle kopieën aan die er gemaakt zijn van deze originele manuscripten, totdat ze onderaan het figuur in onze tijd komen. De open blokjes stellen de goede kopieën voor. Dit zijn de manuscripten (de Byzantijnse familie), waaruit de 'Textus Receptus' (betekent: 'Ontvangen Tekst') is ontstaan, en hieruit hebben wij de Engelse King James 1611 en onze Statenvertaling. Wat het figuur duidelijk weergeeft: dit is de meerderheid van alle Griekse manuscripten (90 -95 %), zij komen met elkaar overeen, en hebben (zeer) weinig verschillen, en zijn door de eeuwen heen geaccepteerd door Bijbel-gelovende Christenen. De zwarte blokjes echter stellen de vervalste kopieën voor. Hoewel de 'Christelijke' wetenschap beweert dat dit oudere manuscripten zijn, zijn

^{1[1]} Zie "Fox's Book of Martyrs, A History of the Lives, Sufferings and Deaths of the early Christian and Protestant Martyrs' .", Forbush, William Byron (Ed.). Zondervan Publishing House, Grand Rapids, Michigan USA, 1926, 1967.

zij echter voortgekomen uit de goede kopieën! Zij zijn door mensenhanden aan een Universiteit in Alexandrië (Egypte) aangepast; *filosofie is met Bijbelse waarheid vermengd!* Dit zijn de zogenaamde Alexandrijnse manuscripten. Hiertoe behoren [Vaticanus en Sinaïticus](#). Deze manuscripten verschillen op vele plaatsen met de Byzantijnse familie (van de Statenvertaling), maar ook onderling zijn deze twee manuscripten op vele plaatsen verschillend! Een onbetrouwbare bron dus, zeker als we erop letten dat deze manuscripten slechts zo'n vijf procent van het totaal aantal manuscripten vormen (er zijn maar heel weinig zwarte blokjes!). Toch heeft de 'Christelijke' wetenschap juist deze totaal onbetrouwbare bron de hoogste waardering gegeven, deze bron noemen zij het meest betrouwbaar! Ongelooflijk, maar waar. De heren Westcott en Hort hebben, door in hun Griekse tekst van het Nieuwe Testament vooral van de Alexandrijnse familie (de corrupte familie) gebruik te maken, ervoor gezorgd dat *alle nieuwe vertalingen vanaf 1880 n. Chr. afwijken van het Woord van God!*

Meer over Antiochië en Alexandrië

Onze Reformatie-Bijbels hebben hun oorsprong in Antiochië, en alle nieuwe vertalingen hebben hun oorsprong via de handschriften [Sinaïticus en Vaticanus](#) in Alexandrië. Misschien zegt u nu: "Wat is dan het verschil?" Nu, het boek Handelingen laat zien dat niet Rome het centrum was waaruit het Evangelie zich verspreidde over de wereld, maar Antiochië (bijvoorbeeld: Hand. 11 : 26; 13 : 1 – 3; 14 : 19 – 28). Vanuit Antiochië is het Evangelie over de wereld gegaan. Daar tegenover is Alexandrië vanaf het begin een centrum geweest van wereldgelijkvormigheid en afval! Dit blijkt ten eerste uit de geschiedenis. Tertullian (208 na Chr.) schrijft dat in de vroege gemeenten de eigen geschreven werken van de apostelen gelezen werden. Dan noemt hij Achaje, waarin Korinthe te vinden is. Niet ver van Macedonië is Filippi te vinden en Thessalonica. In Azië is Éfeze te vinden. En verder naar Italië is Rome. Hoe gelukkig is de kerk, waarvoor de apostelen geleden hebben met hun bloed, zegt hij dan!^{2[2]} Daar worden de brieven van de apostelen gelezen, exact zoals de verspreiding van het Evangelie voor ons in Handelingen beschreven wordt. Deze teksten, waar de Textus Receptus op gebaseerd is, worden ook wel de Byzantijnse tekst genoemd. De grote meerderheid van Nieuwtestamentische (originele) handschriften bevonden zich in de Egeïsche gebieden en in Klein Azië. De meest betrouwbare kopieën werden dan ook in de directe omgeving van deze handschriften gevonden. Wanneer we ons dan realiseren dat geen van de originele handschriften naar Egypte gebracht is, ontdekken we waar de hele Westcott en Hort^{3[3]} theorie mank gaat! Want de handschriften die gebruikt zijn om de nieuwe Westcott en Hort Griekse tekst te maken, Vaticanus en Sinaïticus (en Alexandrinus) komen uit Alexandrië, de oude hoofdstad van Egypte. En daarop zijn al onze nieuwe vertalingen weer grotendeels gebaseerd (althans alle veranderingen die erin gebracht zijn). We beseffen des te meer de schadelijkheid van de Westcott en Hort theorie (Alexandrië), wanneer we de methode van Schriftuitleg van de twee theologische centra vergelijken. Daar waar Antiochië een letterlijke uitleg hanteerde, een woord-voor-woord kopiëren, daar hanteerde Alexandrië een allegorische of figuurlijke stijl.

In Jezus' dagen was er al een Joods wetenschapper in Alexandrië: Philo (20 v. Chr. – 50 n. Chr.). Deze filosoof heeft een theologische school gesticht, waar men reeds het Oude Testament met Griekse filosofie probeerde te vermengen. Met name de filosoof Plato stond in zijn denken centraal, en alles wat in de Schrift stond werd op allegorische wijze uitgelegd. Meestal laat men de zogenaamd Christelijke universiteit van Alexandrië ergens in de tweede eeuw beginnen, maar dat was de tijd waarop deze universiteit zijn grootste

^{2[2]} Tertullian, geciteerd in: 'Final Authority, A Christian's Guide to the King James Bible', William P. Grady, Ph. D., Grady Publications, 1993, blz. 30.

^{3[3]} Westcott en Hort zijn de heren die aan de basis staan van alle nieuwe vertalingen, door hun nieuw ontworpen Griekse tekst aan de hand van Alexandrijnse (Rome!) handschriften, en hun nieuw ontworpen theorie over de handschriften.

faam genoot, onder Clement (150 – 215 n. Chr.) en Origenes (184 – 254 n. Chr.). Origenes baseerde zijn gedachten en werk op dat van Philo(!), en dus uiteindelijk op dat van Plato! Het blijkt dan ook dat de Alexandrijnse theologen ondanks een Christelijke saus, duidelijk aanhangers bleven van Plato, en zij probeerden het Christelijk geloof uit te leggen volgens Platonische ideeën. Deze Alexandrijnse theologen erkenden elkaar als 'de diepste Gnostici', en zij probeerden een brug te bouwen tussen het Evangelie en het heidendom! Daar waar we dan zien dat de Bijbel waarschuwt tegen Filosofie en Gnostiek (Kol. 2 : 8), voegt Alexandrië deze samen met Gods Woord!^{4[4]} De huidige 'Christelijke' wetenschap gebruikt, door de theorie van Westcott en Hort, de manuscripten die van Alexandrië afkomstig zijn! En het blijkt door het werk van verschillende onderzoekers dat er in Alexandrië duidelijk aan die manuscripten geknoeid is. Beter gezegd: bij het kopiëren zijn opzettelijk (filosofische) aanpassingen gemaakt: de manuscripten zijn vervalst.

Objectieve geschiedkundige feiten over Alexandrië en filosofie

Nu zegt u misschien: 'Dat haal je mooi uit die boeken van jou die de Statenvertaling en de King James promoten!' Daarom heb ik verder gezocht, en een wereldse encyclopedie (Winkler Prins) zegt het volgende over Alexandrië: "Alexandrië ontwikkelde zich snel tot een van de belangrijkste politieke en culturele centra van de hellenistische^{5[5]} wereld, waar wetenschap, literatuur en beeldende kunst bloeiden. Ook voor het christelijk denken is het geestelijk leven van deze hoofdstad van het Griekse hellenisme leidinggevend geworden. De vele scholen van profane wetenschap hebben grote invloed uitgeoefend op de vorming van de vroeg-christelijke Alexandrijnse school^{6[6]}". Ziet u hoe een OBJECTIEVE BRON hier stelt, dat niet het Christendom naar Alexandrië kwam en daar de Griekse cultuur ging bepalen, nee: GESCHIEDKUNDIGE FEITEN geven aan dat in Alexandrië de Griekse cultuur leidinggevend werd voor het Christendom! Van de Alexandrijnse school zegt dezelfde encyclopedie: "Geestesrichting in de vroeg-christelijke Kerk, die werd gekenmerkt door het streven van joden (Philo) en christenen om de leer van de Schrift voor intellectuele heidenen aantrekkelijk te maken en een dieper inzicht ervan te verwerven met behulp van een platoniserende filosofie. (...) De Alexandrijnse school heeft grote invloed op het christelijk denken uitgeoefend^{7[7]}". Het blijkt dus dat Alexandrië helemaal geen Christelijk, Bijbels centrum was! Het was antichristelijk en het probeerde Gods Woord te veranderen. Het bracht en brengt Christenen onder de macht van Rome, de Moeder der hoererijen (Openb. 17).

Het Bijbelse getuigenis over Alexandrië

Weet u wat hiervan nog het grootste bewijs is? De Bijbel zelf! De Bijbel zelf laat het verschil tussen Alexandrië en Antiochië zien. Wij moeten ons realiseren dat de Bijbel niet in de eerste plaats een 'religieus' boek is, maar een GESCHIEDENISBOEK: alles wat erin staat is waar, en heeft plaatsgevonden, of zal nog plaatsvinden! Genesis is WAAR, de geschiedenis van het Joodse volk is WAAR, en tevens is de geschiedenis van de eerste gemeente WAAR. In Handelingen 6 : 5 staat vervolgens: "En dit woord behaagde aan heel de menigte; en zij verkoren *Stéfanus, een man vol van geloof en van de Heilige Geest*, en Filippus, en Próchorus, en Nicánor, en Timon, en Pármenas, en *Nicolaüs, een Jodengenoot van Antiochië*". Hier staat dus heel duidelijk dat er iemand van Antiochië samen was met Stéfanus. En dan staat er in Handelingen 6 : 9 het volgende: "En er

^{4[4]} 'Final Authority, A Christian's Guide to the King James Bible', William P. Grady, Ph. D., Grady Publications, 1993, blz. 30, 31, 74, 75, 80, 81 en 82.

^{5[5]} Hellenistisch is een verzamel woord voor alles wat met de Griekse cultuur te maken heeft in Europa en Afrika.

^{6[6]} Microsoft Encarta '98, Winkler Prins Editie, Microsoft/Elsevier. Zie onder 'Alexandrië'.

^{7[7]} Idem. Zie onder 'Alexandrijnse school'.

stonden op sommigen, die waren van de synagoge, genaamd der Libertijnen, en der Cyrenéërs, en der *Alexandrijnen*, en van hen die van Cilicië en Azië waren en *twistten met Stéfanus*". Kortom, hier wordt door de Heere letterlijk melding gemaakt van het feit dat onder andere gelovigen uit de synagoge van de Alexandrijnen in opstand kwamen tegen Stéfanus en zijn vriend van Antiochië. We hebben net gezien dat Alexandrië al in de dagen van Jezus en het begin van de Gemeente in Handelingen een afvallig religieus centrum was (Philo!). Het is dus zeker niet raar, wanneer we dan zien dat sommigen uit de synagoge der Alexandrijnen in opstand kwamen tegen Stéfanus. Zo zien we dat de geschiedenis in de Bijbel volledig overeenkomt met de plaatsgevonden geschiedenis, de Bijbel is WAAR! Het is zeker niet raar, wanneer we zien dat door hun toedoen Stéfanus gestenigd werd, en daardoor de gelovigen verstrooid werden (Hand. 7 en 8), waardoor uiteindelijk het centrum van verspreiding van het Evangelie onder de heidenen Antiochië werd. In het boek Handelingen zien we tevens de persoon Apollos uit Alexandrië (Hand. 18 : 24). Alhoewel deze man machtig in de Schriften was (Hand. 18 : 24, dat waren de Farizeeën ook!), moest hij toch door Aquila en Priscilla apart geroepen en onderwezen worden om het Evangelie op de juiste wijze te gaan verkondigen (Hand. 18 : 25, 26). Wanneer Paulus later in Éfeze komt, daar waar Apollos leerde, moet hij enige discipelen het Evangelie opnieuw verkondigen, want zij hebben nog nooit van de Heilige Geest gehoord (Hand. 19 : 1 – 5). Alsnog worden zij gedoopt. Aan het eind van Handelingen zien we dat Paulus in gevangenschap in Rome wordt afgeleverd. En het is niet toevallig, dat het volgende in de Bijbel is opgenomen: Paulus wordt door een schip van Alexandrië in gevangenschap aan Rome uitgeleverd (Hand. 28 : 11). En dat is wat er vandaag de dag in de 'Christelijke/Evangelische' wereld gebeurt: Door het voertuig van de Theologie uit Alexandrië worden Christenen in gevangenschap aan Rome overgeleverd. Geestelijk in de zin van geestelijke hoererij (Oecumene), maar ook letterlijk, doordat de Bijbelgelovigen vervolgd werden, worden en zullen worden in de Grote Verdrukking (Openb. 17 : 6). Overigens zien we zo dat de Bijbel de drie belangrijkste 'Christelijke' centra voor de gemeente-bedeling typeert.

Laten wij Gods Woord bewaren en blijven bij die Oude Statenvertaling, met de wortels in het Bijbelse Antiochië.

Bron : <http://www.bijbelengeloof.com/>